

jih vabil krog sebe, a niso ga poslušali in podali so se na politično barantijo ločeno od demokratov.

Pri tem drugem pohodu samostojnih mešetarjev med narod pa so ljudje vendar le uvideli nsenkratno Puceljevo bogatijo, Urekovo novo hišo, Mermoljevo posest itd., nemška živina je zatulila po Sloveniji in iz druge politične mešetarije v Sloveniji se je od samostojni generalov po milosti in s težavo rešil v Beograd samo še Pucelj.

Pucelj je po Beogradu ogledoval precej časa čisto osamljen politični trg, slednjič se je vendar le odločil, da se je nastopil ter združil z zemljoradniki, v Sloveniji pa z onimi, ki imajo pod zaščito Pašičeve brade v rokah celo politično barantijo z radikali.

Tako so samostojni v beograjski skupščini zemljoradniki, doma v Sloveniji pa glavni podporniki radikalov in izdajajo v kompanjonski družbi s slovensko radikalijo poseben dnevnik pod krstnim imenom »Narodni Dnevnik«.

Ker se je pa proti Pašičevi politični barantiji na debelo — organizirala opozicija, ki je celo znatno močnejša kot Pašičeva mešetarja banda, je to nevarnost za nadaljni in trajni obstoj Pašičeve politične tvrdke pregledal in spoznal tudi Pucelj.

Za prihodnost in posebno pa še pri bodočih volitvah bi bilo treba Pucelju iskati zaslombe nekje drugje, kakor pri g. Pašiču in zemljoradnikih. G. Pucelj je poslal, kakor je to beležilo Zerjavovo »Jutro«, svojega podložnega mešetarja Dobnika na Dunaj k Radiču, da se posvetuje in poižve: ali bi ne bil morda Radič voljan pri prihodnjih volitvah nastopiti v Sloveniji skupno v družbi s samostojnim preostankom?

Kaj je Radič odvrnil na to Pucelj — Dobnikovo ponudbo, nam še ni znano, ampak dejstvo je, da bi samostojni mešetarji obenem radi trgovali za kožo in obstoj slovenstva: z zemljoradniki, radikali in Radičem.

Mešetarju, ako mu gre za dobiček, mu ni nobena kupčija preumazana. Kar je danes proklinjal in grajal, to jutri hvali in posreduje nakup.

Ravno tako je tudi s samostojnimi mešetarji. Radi pohlepa po vstopu v vlado so svojčas zemljoradniki nagnali Pucelja z njegovimi tovariši vred iz kluba, samostojni so psovali zemljoradnike na vso moč, a sedaj je gospod Pucelj zopet v njihovi sredini in objemu. Tik pred zadnjimi volitvami je nagnal Pašič Pucelja iz vlade, a sedaj je Pucelj zopet Pašičev hlapec v Sloveniji.

Bogzna kolikokrat so že samostojni proglasili Radičovo stranko kot protidržavno, klicali proti Radiču na odpomoč žandarje ter vojaške hajonete, a sedaj, ko je Samostojna tik pred večnim izdihom, bi si še rada podaljšala življenje s pomočjo poprej proklinjanega Radiča in njegove republike.

To, kar je začel preostanek samostojnih mešetarjev uganjati v zadnjih mesecih, da bi bil rad samostojen, zemljoradniški, radikalen in Radičev ob enem, take ogabne politične mešetarije pač še ni med Slovenci zagrešila nobena druga stranka.

Kakor je stan blagovnih mešetarjev eden najbolj osovraženih med poštenim, delavnim slovenskim narodom, tako se tudi našemu ljudstvu nad vse gabi politična mešetarja, katero je ustanovil med Slovenci v družbi s samostojnimi dr. Zerjav, a na noben pa jo ho spravi pri prihodnjih volitvah na dražbi ljudske volje in glasovanja g. Pucelj.

Slovenci niso bili in ne bodo za ogabno in le osebno dobičkanosno mešetarjo politiko, ampak za politiko poštenih, nesebičnih in za osamosvojitve naroda delujočih ciljev, kakor jih zasleduje in se za nje bori med

Naj se zgodi z njim in z njegovo barko kar hoče! Mene stvar ne briga več. Rajši bom skrbel za najino osebno varnost. In zato mislim, da bo dobro, če pogledava v kabino in po najinem orožju. Le škoda da sem dal spraviti puške in streljivo v spodnje prostore!»

Stla sta v kabino. Pa zavzeta sta obstala pri vratih.

Vse je bilo v največjem neredu. Kovčegi in zaboji so bili ulomljeni, obleka je ležala razmetana po tleh, celo posteljina je bila razrezana in raztrgana na kosce.

»Hm!« je dejal Clayton, ko se jima je poleglo prvo iznenadenje. »Nekdo se očitno huje zanima za najine stvari nego midva sama! Radoveden sem, kaj je rokovnjač iskal. Poglejva, kaj je odnesel!«

Preštelata sta svoje stvari in pregledala prtljago ter našla, da manjka le dveh Claytonovih samokresov in streljiva, kolikor sta si ga pripravila za prvo silo.

»In prav samokres in streljivo bi najbolj potrebovala! Da so nama to in samo to odnesli, je najbolj sumljivo med vsem, kar sva doživela te dni na krovu Fuwalde!«

»Kaj naj storiva —?« je boječe in plašno popraševala gospa Elza. »Ne bom te več silila, da bi šel h kapitanu! Nočem da bi te še enkrat žalil. —

Najbolje je, da ostaneva nad strankami. Če se kapitanu in njegovim častnikom posreči, da obvladajo upornike, se nama ni ničesar bati. Če pa zmagojo uporniki, pa smeva upati, da nama prizanesejo. Samo pri miru je morava pustiti.«

»Tako bo najbolje! Srednja pot je najboljša.«

»Najprvo pa morava pospraviti po kabini!«

Lotila sta se dela.

Pri tem sta opazila, da moli listek papirja skozi špranjo pri pragu. Ze se je sklonil Clayton, da ga po-

Slovenci edino le Slovenska ljudska stranka in njeni parlamentarni zastopnik in predstavitelj — Jugoslovanski klub.

Razvoj „naprednosti“ učiteljstva.

(Dopis od Sv. Barbare v Slov. gor.)

V zadnjem »Gospodarju« smo objavili Barbarčani poročilo o ponesrečenem shodu demokratov pod zaglavjem »En barbarski shod.« Začeto razpravo o delu liberalnega učiteljstva za demokrate hočem tokrat nadaljevati tako-le:

Demokratski shod so hoteli imeti pri Sv. Barbari v Slov. gor. učitelji, prvi seveda Kranjc. Naše ljudstvo pa dne 6. aprila svojega lepega kraja ni dalo oskruniti s tem, da bi demokrati tukaj psovali Slovensko ljudsko stranko in zato tudi ni pustilo nobenega demokrata do besede. Po petih urah čakanja se je nezmožna in nesposobna demokracija odpeljala. Med ljudstvom pa se je nato razmahala pravična jeza nad učiteljstvom, ki je spet s tem shodom hotelo podpreti samostojno demokracijo, to je: najslabšo politično stranko. Izjeme so tako majhne, da jih ni vredno omenjati. Tako je ugotavljal mož za možem iz ljudstva.

Učiteljstvo je rojeno iz našega priprostega ljudstva, pa nikdar ni držalo s tem ljudstvom, ampak se je zmiraj vesilo na dohtarske frake, da je s pomočjo teh pobijalo ljudsko voljo in ljudske koristi.

Bila je takoiimenovana narodno-napredna stranka, — brezbožna seveda, sipala je ogenj in žveplo na Cerkev, papeža, škofo, duhovnike, gonila katehete iz šol in — učiteljstvo je bilo naenkrat v tej stranki. Suženjsko je robotalo v njej, kričalo: Ej duš, mi bomo klerikaice pometi z zemlje! Bilo pa bi moralo vzgajati mladino v krščanskem duhu. Zato je bilo plačano.

Prišli so brezbožni in gnjusni listi. Ljudstvo jih je uničevalo — učiteljstvo pa je pisalo v nje in jih plačevalo, da še zdaj životarijo in mladino kvarijo.

Osnovala se je demokratska stranka, ki zanika slovenstvo in hoče biti jugoslovanska, to je: srbska. Takoj je bilo učiteljstvo v njej in UJU vriskalo, zdaj bo hudici pobral farje, mi smo postli srbski!

Napočilo je »Jutro« in »Domovina.« Obojega politika ni za slovensko ljudstvo, ampak njuno pisanje namiguje nato, da preminejo katoliški farovski in se na njih mesto postavijo srbski. »Jutro« se pridružuje, da je napredno, svobodomiselnno, brez osebnega Boga, list za vsenapredno učiteljstvo in pijontarje. »Domovina« se pa kar raztaja od vroče vere, se posipava s pepelom, hodi v kuth in štrikih od same pokore radi grehov katoliške duhovščine, da nafašna ljudstvo, kako bi bilo boljše, ako bi se ravnalo po srbskih popih. Oče »Jutra« in »Domovine« je eden in isti samostojni demokratizem, vlačugarški hinavec, kakor hoče druge imenovati. In učiteljstvo? Bere, plača in vzdržuje »Jutro« in »Domovino« in ju na nemoralen način naročuje priprostim ljudem. Saj je tako »srpsko«!

Pridivjale so orjumske bande, pred katerimi ni bilo nič varno, kar je slovensko; te tolpe so metale bombe, žugale pečenim ljudem s požigi, vničevale tujo posest, pobijale mirne državljanke na cesti, delale pri nas kakor odmetniki in kačaki na jugu SHS: seveda prvo pri tej stranki je bilo učiteljstvo, ki še zdaj z mesečno članarino podpira to razbojništvo in deloma sodeluje.

Hotelo se jim je popljudati našo slovensko zastavo. Prebridko nas je zmiraj ranil narodni sovražnik, ki je bla-

bere, ko ves začuden vidi, da se listek premiče. Nekdo ga je od zunaj porival v sobo.

Prijel je za kljuko in hotel vrata odpreti.

Pa Elza ga je zadržala.

»Ne, John!« je šepnila. »Nočejo, da bi jih kdo videl! Ne smeva jih moliti! Ne pozabi, da hočeva ostati nad strankami in iti srednjo pot!«

Clayton se je nasmehnil in izpustil kljuko.

Čakala sta in gledala beli listič, dokler ni mirno obležal na tleh trdo pri vratih.

Clayton ga je pobral. Kos umazanega papirja je bil, trdo zložen in zgenjen. Razgenila sta ga in našla na njem robato pisavo, pisano od nevajene, neuke roke.

Pisano pa je bilo, naj nikomur ne zine, da so izginiti samokresi in naj ne izdaja, kar jima je povedal stari mornar. Če ne ubogata, ju čaka smrt.

»Zdi se, da bova ubogala!« je dejal Clayton in se bridko nasmehnil. »Sedeva in počakajva, Elza! To je vse, kar moreva storiti, pa naj pride, kar pride!«

II.

Clayton si stavi dom v divji džungli.

In ni jima bilo treba dolgo čakati.

Ko je drugi dan pred zajutrkom stopal Clayton po stopnicah na krov, je počil prvi strel. In za njim drugi in tretji in četrti.

Claytonove najhujše slutnje so se uresničile —

Moštvo Fuwalde se je uprlo in napadlo svoje častnike. Upornike je vodil Črni Mihael.

Častniki so na napad seve odgovorili s samokresi. Dva moža sta padla in obležala sredi med bojnim črtama, drugi pa so zbežali in za prvi trenutek iskali kritja

til našo zastavo. Slobodno je zavihrala na naših postopih in na drevesih. Pa se vzdigne proti njej vsenapredno učiteljstvo in natiska v svojem strokovnem listu »Tovariš«: Proč s to avtonomistično cumjo! In noben učitelj ni protestiral. Ljudstvo je prešlo gorkih solza radi te zasteve, izgubljalo radi nje svoje imetje, bilo radi nje trpinčeno do krvi in kosti — učiteljstvo pa nam javno tako popljuje našo narodno svetinjo. So pač od vseh uradnikov najboljše plačani, pa imajo na slovenstvo korajžo.

Pritihotapila se je med slovensko ljudstvo iz Čičarije, iz štajerčianstva in iz Amerike preko Velikih Lašč Samostojna kmetijska stranka. Komaj izvoljena, je prešla v srbijanstvo in bila pokopana. Učiteljstvo je hotelo imeti pri njej koj prvo besedo, pa so jih vrgli vun. Sloveneka tla rodijo domač sad.

Pribečevič je postal spet njihov minister. Zdaj pa se nikogar več ne boje. Učiteljstvo bo pripravilo ljudstvo, demokratski dohtarji iz mest, pridite na deželol »Aufbiks Velika Srbija, doli s slovenskimi farji!« — Seveda, ljudstva ne bodo strli, toda vse to demokratsko protiljudsko in protislovensko hujskanje mora ubogo ljudstvo plačati v davkih. To Pašič plača za samostojno demokratsko agitacijo in za samostojne demokratske cajtinge iz naših davkov. Varujmo se samostojnih demokratov!

Objavil se je ministrski odlok, naj učitelji učijo šolarje cerkvene pesmi, naj hodijo z učenci k maši in naj se v cerkvi zgledno vedejo. Proti temu pa je učiteljstvo protestiralo, da tega noče.

Klic: Antikrist ne bo hušji!

Vrišče: Mi hočemo krščensko učiteljstvo. — Mi jih plačamo. — Oni niso naši gospodje. — Učitelji morajo služiti ljudstvu po postavi. — Nič ne bo pomagalo agitiranje dohtarjev. — Živela slovenska avtonomija. — Živel Jugoslovanski klub. — Živijo dr. Korošec!

Umesten opomin davčnemu uradništvu.

Večkrat smo že v »Slov. Gospodarju« poudarjali dejstvo, da je ravno slovenski davčni uradnik v Sloveniji nekak neusmiljen valpet za davkoplačevalca-kmeta. Vsaka davčna naredba, ki priroma iz Beograda v Slovenijo, se potom naših davčnih uradov izvede brez usmiljenja in sicer po najostrejšem ključu.

Petoliznost naših davčnih uradov, kar zadeva davčne naredbe, katere nam pošilja finančno ministrstvo iz Beograda, je dosegla pri nas v Sloveniji ta višek, da se je čutil finančni delegat v Ljubljani dr. Savnik prisiljenega, da je izdal na finančne urade posebne okrožnice, v katerih poziva urade k popustljivosti glede privijanja davčnega vijaka. Treba pa tudi pibiti, da je g. finančni podtajnik Slovenije dr. Savnik zelo natančen mož, Beograd več nego preveč posluša, a vendar celo njemu finančna strogost slovenskih davčnih uradov preseda in je smatral kot svojo predstojniško dolžnost, da je potom posebnih spomenic opomnil davčne oblasti, naj ne bodo bolj papežke nego finančni papež v Beogradu (g. finančni minister) sam!

V svoji zadnji spomenici na slovenska finančna oblastva se je dotaknil g. delegat svarilno predvsem davčnega postopanja v osebni dohodnini napram zemljiškim posestnikom, ki se pečajo izključno s kmetijstvom. Gospod delegat sam pravi, da so ravno glede izključno kmetijskih posestnikov že bili izraženi ponovno upravičeni dvomi: ali je dohodninski davek v obče upravičen kot davčno

za jambori, za krmarjevo utico in za kapitanovo kajuto ter iz varnega zavetja streljali na častnike.

Prvi častnik je zdrknil na krov smrtnozadet, štirje so še ostali s kapitanom vred.

Tedaj je kričnil Črni Mihael in krvoločni razbojniki so planili v nov napad. Šest pušk in samokresov so imeli vsega vkup, drugi pa so bili oboroženi z drogovi, sekirami in cepini.

Kapitanov samokres je bil že prazen in pr pravljaj se je, da ga nabije. Samokres drugega častnika se ni sprožil, odpovedal je petelin. Samo dva samokresa sta še torej branila častnike pred uporniki, ki so z divjim krikom navalili nanje.

Kapitan se je umaknil s svojimi tremi tovariši.

Prizor je bil strašen. Vpitje in preklinjanje se je mešalo med ječanje in stokanje ranjencev, strelji so pekali od vseh strani. Težki čevlji so topotali po deskah krova, sekire so se dvigale, drogi so padali. Bilo je kot da je peklo odprlo svoja vrata na krov Fuwalde.

V par minutah je bilo delo pri kraju. Težka sekira v rokah kuštravega črnca je preklala kapitanu glavo do vratu, trenutek pozneje so ležali na tleh njegovi tovariši mrtvi in ranjeni. Kri je curljala po krovu.

Hitro so opravili uporniki in Clayton je ves čas med pobijanjem stal ob pregraji in zamišljen kadil svojo pipo kot bi gledal športni prizor.

Sele ko je padel zadnji častnik, se je spomnil, da se mora pobrigati za ženo. Kaj če bi jo kateri upornikov našel v kabini —

Na zunaj se je sicer kazal hladnega in malomarnega, v resnici pa se je zelo vznemirjal. Prav negotovo je bilo, kaj bodo zmage pijani uporniki počeli z njima. Najbolj se je bal za ženo. (Dalje prihodnjič.)

obremenitev za posestnike, kojih dohodki prihajajo iz spoljnaravnega gospodarstva in ki se dajo preračunati zelo težko v denar, ali ne?

Ravnokar omenjeni pomislek glede dohodnine pri izdajno kmetijskih posestnikih so imele višje davčne oblasti že od nekdanj in kaj šele danes, ko je zvišana zemljinina.

G. predstojnik finančne oblasti v Sloveniji naroča ravno glede posestnikov, ki nimajo gostila, ne izvršujejo kake druge obrti, niso v bližini večjih mestih in industrijskih krajev, da postopajo davčne oblasti napram tem revežem obzirno in verjamejo njihovim davčnim napovedim.

Večkrat se zgodi, da pusti kmet pri svojem gospodarstvu popraviti kako malenkost, ki je trenutno neobhodno potrebna, a davčna oblast mu zaračuna to malenkostno popravilo takoj v neobitno naložitev premoženja in zahteva za taka popravila celo s koleki potrjene račune.

Glede ravnokar omenjenega postopanja finančnih oblasti pri malenkostnih popravilih sviri g. predstojnik podoben mu davkarje, naj ne dražijo kmetijskih davkoplačevalcev s takimi šikanami, kojih ne veleva in ne podpisuje nobeden davčni zakon in naredba, ampak izvirajo samo iz podrepištva naših žalibog preveč centralistično navdahnjenih davčnih uradnikov.

Predvsem pa zabičava g. davčni predstojnik potrebnim mu davčnim uradom zvišanje eksistenčnega minimuma glede dohodnine na 20.000 K. Predpriprave za odmero dohodnine po ključu 20.000 K se morajo začeti takoj, da se bodo lahko skicale cenilne komisije in da bo predpis dohodnine za leto 1923 gotov do 15. maja t. l. Ako pa bi katero finančno oblastvo ta predpis dohodnine do 15. maja zakasnilo, bo pozvano na odgovornost in bo kamovano.

Hvalevredno je tudi od g. delegata, da zabičava v okrožnici davčnim uradom vero v podatke, katere je navedel davkoplačevalec pri davčni napovedi. Ako je iz napovedi razvidno, da davkoplačevalec ni hotel prikriti svojih dohodkov, potem se naj njegovo naznanilo sprejme brez vsakega pomisleka. Dvome glede verodostojnosti davčne napovedi odobrava g. delegat le tam, kjer se kopičijo dobički in se skušajo, dasi dostikrat zaključeni, samo potom gole špekulacije, prikriti zakonitemu obdavčenju.

V zgoraj navedenih stavkih smo označili na kratko in v izvlečku okrožnico finančnega podtajnika dr. Savnika na davčna oblastva in to samo v glavnem in površnem ter vsakem razumljivem izvlečku. Vendar že iz navedenega je kot bel dan jasno ter razvidno, da postopajo davčne oblasti v Sloveniji strogeje nego jim to velevajo davčni zakoni in predpisi, katere jim pošilja g. finančni minister iz Beograda. Ta zopetna okrožnica g. delegata dr. Savnika nam je dokaz, da so ravno slovenske davkarje krive v veliki meri, da se naš kmet, ki je edino navezan na dohodek iz grude, potem previsokih davkov izmrcgava, zadolži in se od dne do dne bolj približuje — bobnu.

Prepričani smo, da okrožnic na davčne urade, ki bi opominjale davčne uradnike k milejšemu postopanju pri predpisih in iztirjevanju davkov, ne izdajajo finančna predstojništva po Srbiji, ker tamkaj je uradnik pametnejši in drži s priprostim narodom — pri nas pa ravno takorvani »napredni« davkar nima srca za našega davkoplačevalca!

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Položaj se še ni izčistil. Vlada, zlasti prosvetni minister Pribičević, izdaja razne ukaze, četudi v krizi ne bi smela in Pašić se vedno zbira okrog sebe svoje najožje pajdaše ter se posvetuje, kako bi se dalo priti vsaj do volilne vlade, ko je v parlamentu vsled znatne večine opozicije nemogoč. Med Pašićevimi zaupniki in svetovalci sta v prvi vrsti bivša ministra Lazica Marković in Velizar Janković in tuda ostala družba je njima primerna ter se boji poštene vlade, ki bi imela za take ljudi sodišče in zaslužen kazni.

Davidovičevi demokrati so se podali tudi v prečanske kraje, da razkrinkajo Pribičevićovo izdajstvo in njegovo korupcijo s Pašićem vred. Za velikonočno nedeljo je sklical Davidovič shod v Subotici. Zbrala se je velikanska množica, ki ga je navdušeno pozdravljala, vhod zborovalne dvorane je pa zasedla peščica srbskih fašistov iz Beograda in Orjuneca, ki so bili pa domeni s policijo, ko se je zborovalnišče začelo polniti, so začeli razgrajati, vpiti, metati smrdljive bombe itd., in policija, mesto, da bi razgrajaje odstranila, je shod — prepovedala in razpustila. Iz Subotice se je Davidovič z več srbskimi poslanci podal v Zagreb in tu je imel na velikonočni ponedeljek sijajno zborovanje za sporazum

med Srbi, Hrvati in Slovenci ter proti Pašić—Pribičevićevi vladi.

Dobro je, da sedaj srbski narodni zastopniki v naših krajih vidijo in izkusijo, kako izgleda svoboda in enakopravnost pod Pašićevo vlado. To mnogo pripomore k temu, da so začeli tudi Srbi v vedno večjem številu pravilno presojeti položaj. Nedavno so »Novosti«, ki izhajajo v Beogradu kot glasilo srbskih zemljinoradnikov, prinesle to-le pametno sodbo:

»Hrvatom in Slovencem očita radikalno časopisje sovražne namene in separatizem, ker zahtevajo, naj bi bila država drugače urejena, kot je danes. Ali je pa tudi res, da je nezadovoljnost Hrvatov in Slovencev z današnjo državo istovetna z željo po onih časih, ko so bili Hrvati in Slovenci izročeni Nemcem in Madžarom na milost in nemilost? Ali se ne da njihova nezadovoljnost razlagati z željo po izboljšanju uprave potom avtonomije, ne da bi trpelo državno edinstvo? Ali je naša, na viševdanski ustavi sloneča državna uprava res tako vzorna, da je treba smatrati vsako željo po njeni izpremembi kot veleizdajo? — Pašić s Pribičevićem je začel vse, ki nasprotujejo njegovim osebnim in strankarskim željam, obdolževati veleizdajstva in protidržavnosti in to ga mora pokopati tudi v Srbiji.

OGRSKA

se je vdala pod nadzorstvo Zveze narodov za ceno posojila od 250 milijonov zlatih kron. Za to posojilo jamči ogrska vlada s prihodi iz carin ter monopola sladkorja in tobaka. Nadzorstvo bo izvajal od Zveze narodov imenovan komisar ter bo trajalo dve leti. Ogrska mora vrniti državi proračun in v to svrhu bo morala sedaj zelo znižati število državnih nameštencev.

FRANCOSKO-RUMUNSKA ZVEZA.

Rumunija se boji Rusije radi Besarabije in zato bi rada sklenila s Francijo posebno, proti Rusiji naperjeno zvezo. Do sklepa pogodbe pa še ni prišlo, ker Francija noče podpisati, dokler ne dobi jamstva, da Rumunija v slučaju spopada med njo in Rusijo ne bi ostala osamljena, temveč da bi našla podporo še pri neki balkanski državi. Rumunski zunanji minister je dal naglasiti, da se Rumunija v tem pogledu naslanja na kraljevino SHS. Francoska vlada pa je želela dobiti potrdilo tudi od naše države, vsled česar je rumunski zunanji minister interveniral v onem smislu tudi pri našem poslaniku. Poslanik je o tem obvestil vlado v Beogradu, ki pa še ni mogla dati pravega odgovora.

VPRAŠANJE VOJNIH ODSKODNIN.

Reparacijska (vojno-odškodninska) komisija je soglasno sprejela sledeče zaključke: 1. Odgovor nemške vlade, v katerem pristaja nemška vlada na izvedeniško poročilo, se vzame na znanje. 2. Pristane se na zaključke izvedencev in sprejmejo se priporočene metode. 3. Poročilo izvedencev se pošlje uradno udeleženiim vladam s priporočilom, da sprejmejo predloge, za katere so kompetentne. 4. Nemška vlada se pozove, da izdela čimprez zakone in odredbe, ki so potrebne za uresničenje predlogov. Nadalje se pozove, da imenuje člane, ki jih hoče poslati v odbore za organizacijo železnice in industrijskih hipotek in sporoči njihova imena reparacijski komisiji. 5. Reparacijska komisija bo imenovala razne organizacijske odbore, ki jih predvideva poročilo odbora Dawes. 6. Pripravijo se koraki, ki jih mora storiti reparacijska komisija.

MEDNARODNO POSOJILLO NEMCIJ.

Berlinski listi izražajo nado, da bo Nemčija kmalu dobila mednarodno posojilo po predlogu strokovnjakov. To posojilo bi znašalo 800 milijonov zlatih mark in od tega je podpisanih že 700 milijonov in sicer 400 milijonov od ameriške, 300 milijonov pa od angleške strani.

Naši poslanci med narodom.

Shodi SLS na Belo nedeljo. 1. Sv. Jurij ob Ščavnici po rani službi božji — govori poslanec dr. Hohnjec; 2. Napovedanega shoda v Središču v Društ. domu ne bo. 3. Laško, po rani sveti maši v »pivnici« — poslanec Kugovnik (okrajni shod); 4. Smartno pri Slov. Gradcu po rani sv. maši — poslanec Žebet; 5. Sv. Lovrenc v Slov. gor. po pozni službi božji — poslanec Vesenjaj; 6. Polensak po sv. maši — poslanec Vesenjaj; 7. Zetale, po sv. maši pri cerkvi — poslanec Vrečko; 8. Št. Ilj v Slov. gor., po rani službi božji v Slovenskem domu — poslanec Žebet; 9. Svinca ob Savi, po rani službi božji v gostilni Starkl — tajnik Krajnc; 10. Blanca, popoldne ob treh — tajnik Krajnc.

Shod Slovenske ljudske stranke pri Sv. Marjeti ob Pesnici na velikonočni ponedeljek pri g. Krambergerju se je obnesel zelo lepo. V naši župniji so leta 1920 in 1921 bili mnogi ljudje zapeljani od znanega Mermolja in Lipovšeka k Samostojni profitarški stranki. A kmalu smo spoznali, da smo bili speljani na krivo pot. Dokaz temu to, da sta se Mermolja in Lipovšek mahoma obogatela, a mi pa smo ostali reveži. Danes je do malega vse ljudstvo cele lepe marješke fare na strani naše SLS. To je posebno pokazal naš shod. Cela fara se ga je udeležila. Shodu je predsedoval posestnik Fr. Ilesič, za podpredsednika je bil izvoljen župan iz Grušove Verlič. Zelo veseli smo bili, ko nam je naš domači poslanec Franjo Žebet v poljudni besedi, tako da smo vsako besedo razumeli, raztolmačil, zakaj je prišlo pri nas do tako žalostnih razmer. Prvi krivci so tisti samostojni in demokrati poslanci iz Slovenije, ki so glasovali leta 1921 za Pašičevo in Pribičevićovo velestrbno ustavo. Dali so njima škarje v roke, da si lah-

ko prirežeta hlače velike kakor hočeta. Drugi krivci so tisti hrvatski poslanci, ki so ostali do letos doma in pustili, da je Pašić delal z nami, kar je hotel, a nas je bilo premalo. Sedaj pa se je pod vodstvom dr. Korošca pričela v Beogradu velika bitka proti Pašiču in Pribičeviću. Ona dva imata na svoji zastavi zapisano: Krivica in sila! A na našem praporu stojijo besede: Za poštenost in pravico! Prve dni maja se bo odločilo, kdo bo zmagal. Posebno se nam je dopadlo, ko je poslanec povdarjal: Poslanci SLS in naši zavezniki prej ne bomo odnehali, dokler ne vžemo Pašiča in Pribičevića in dokler ne dosežemo svoje samostojnosti. Po shodu smo ostali še v prijateljskem razgovoru in poslanec nam je raztolmačil še marsikatero vprašanje. Takih shodov si želimo še večkrat.

Prireditve

Gornja Poljskava. Slov. izobraževalno društvo »Skala« vabi na prireditve dne 27. t. m. popoldne po večernicah v prostorih g. Katz. Na sporedu je: »Užitkarje, kmečke žalogre v treh dejanjih in burka »Prepirljiva soseda.« Sodelujeta društven pevski in tamburaški zbor. Pridite!

Slov. Bistrica. Izobraževalno društvo priredi v soboto, dne 26. t. m., zvečer v gledališki dvorani hotela »Beograd« gniljivo gledališko predstavo »Sovraštvo in ljubezen«, žalogro v petih dejanjih. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ker nudi predstava gniljive prizore, se v nedeljo, dne 27. t. m. popoldne ob treh v omenjenih prostorih ponovi. Nikdo naj ne zamudi te prilike ter se uljudno vabite domačini in sosede ob blizu in daleč.

Sentjurski Orel priredi dne 27. aprila skupno z orliškim krožkom telovadno akademijo. Sentjurski Orli vabimo vse prijatelje mladine, naj posejijo našo prireditve v najboljšem številu!

Vojniški Orel priredi dne 4. maja (na Florijanovo nedeljo) popoldne ob pol štirih popoldne v posojilniški dvorani v Vojniku dramatično igrano »Deseti brat.« Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo društvenih knjig, se predplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Orlovski odsek Polzela priredi v nedeljo, dne 27. t. m. v dvorani g. Cimpermana igrano »Zloba in zvestoba.« Začetek točno ob treh popoldne. Prijatelji orlovstva prav uljudno vabljeni!

Tedenske novice.

Vse krajevne odbore SLS, ki želijo »Zakon o volitvi v občinska zastopstva v Sloveniji«, opozarjamo, da si ga hitro naročijo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, ker ga je še prav majhno število. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Demokratski shodi. Sv. Barbara pri Mariboru dne m. aprila. Shod napovedan že par nedelj poprej. Na shod pridejo trije demokratski govorniki. Udeležba sijajna: naši najboljši fantje in možje! Ko hoče prvi govornik začeti govoriti, zaori iz krepkih gri vrlih naših somišljenikov: Zivela avtonomija! Živijo dr. Korošec! Dol s centralizmom! Shod se zaključil, predno je bil prav otvorjen. — Dravo v rad v hotelu »Pošta« dne 6. aprila ob 9. uri. Govorniki: dr. Koderman in ravnatelj Voglar iz Maribora. Udeležba: trije poslušalci: posestnik hotela Crisogono (brat demokratskega ministra), bivši gerent Gydo Kaiser in oskrbnik Oskar Verdnik. Govornika ob 11. uri obupana odideta v Vuhred.

Blagoslovitev zvona v Brezju pri Mariboru. V nedeljo, dne 4. majnika, bo ob pol 10. uri slavočno blagoslovil mil. g. stolni župnik naš novi zvon. Prijatelji Device Marije prisrčno vabljeni!

Vozna pošta Maribor—Gornje Sv. Kungota zopet upostavljena. Na posredovanje poslanca Žebota je poštno ravnateljstvo v Ljubljani zopet uvedlo (s 15. 4.) vozno pošto med Mariborom in Gornjo Sv. Kungoto. Pošto vozi vsak dan kmet, ki prevaža mleko v Maribor.

Žalostne posledice pijančevanja. Velikonočne praznike si navadno zberejo po deželi fantalini, da se napijejo, potem pride v pijanosti do preprirov in ti prepri končavajo redno s pretepi in uboju. Letošnji velikonočni prazniki so nudili samo v mariborskem sodnem okrožju na več mestih prav žalostne slike. Od ponedeljka na terek je bilo od orožnikov izročeni 25 pretepačev in ubijalcev jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča. Dva orožnika sta tirala v zapor tri fantaline-pretepače, eden je med potjo pretrgal verigo in se lotil orožnika. Zandar je seveda fanta ustrelil. Vzrok vseh velikonočnih pretepev in ubojev je brezmejno pijančevanje. Oblasti bi pametno storile, ako bi za Velikonoč in velikonočni ponedeljek gostilne enostavno zaprle in vsakega pa, ki se ga zaloti te dni pijanega javno na cesti, pa zaprle in ga kaznovale s kako prav občutno denarno globo.

Dva krvava dogodka na Velikonoč. Za podeželske fante v nekaterih krajih so večji prazniki najhujša nesreča. Takrat se morajo napiti in v pijanosti navadno pride do pretepev, ki se končajo za nekatero z žalostno smrtjo, za druge pa še huje — z dolgoletno ječo, ki ubije preje spoštovanemu človeku ves ugled in čast. Tudi letošnji velikonočni prazniki niso prešli brez takih žalostnih dogodkov. Samo na mariborsko okrožno sodišče so prignali orožniki v zapore nič manj nego 25 mladih pretepačev, od katerih ima marsikateri na vesti smrt svojega tovariša, s katerim je pred pretepom popiljal. — Na velikonočno nedeljo so se stepli fantje v Limbušu pri Mariboru. Pretep sta izvala brata Kaizer, ki sta v pijanosti na vrtu gostilne Robič klicala fante na korajžo. Najbolj jo je izkupil v poboj, ki je nastal med fanti, posestniški sin Franc Zemljic. Zadobil je težke poškodbe na glavi in na levi roki. V nezavestnem stanju so ga prepeljali v bolnico. — Naslednjega dne, v ponedeljek, se je dogodil v sosednji